

10 otázek pro... Radima Polčáka

eFocus

Doc. JUDr. Radim Polčák, Ph.D. je vedoucím Ústavu práva a technologií Právnické fakulty Masarykovy univerzity. Jako host přednáší na právnických fakultách a justičních vzdělávacích institucích v Evropě a USA. Zabývá se převážně právní teorií, právem IT a energetickým právem. V roce 2003 založil mezinárodní symposium Cyberspace, založil a vede odborné časopisy Masaryk University Journal of Law and Technology a Revue pro právo a technologie. Získal titul Právník roku 2013 v kategorii Právo IT.

Kdybyste nebyl právníkem, čím byste byl?

Kuchařem.

Nevýhody vašeho povolání?

Spojení pracovního a osobního života. Právník, který o sobě podle nějakých manažerských příruček prohlašuje, že dokáže oddělit svůj osobní a profesní život, buď kecá, nebo to není právník.

Která osobnost symbolizuje spravedlnost?

Myslím, že žádná - nikdo není dost dobrý na to, aby byl symbolem spravedlnosti.

Kdo na Vás měl ve Vašem profesním životě největší vliv?

Doufám, že neurazím ty zástupy skvělých právníků, od kterých jsem měl možnost se v životě učit a inspirovat, když z nich pro tento účel vyberu jen tři: profesory Čermáka, Hajna a Holländera. Poslední dobou jsem se toho pak o právu hodně naučil hlavně od syna Janka - myslím, že je to i díky tomu, že mimina mají daleko lepší schopnost chápat spravedlnost než dospělí.

Proč jste se rozhodl stát se právníkem? A co byste poradil lidem, kteří by rádi vstoupili do právních vod.

Dovolím si odpovědět stejně, jako jsem kdysi odpověděl u přijímacího pohovoru na interní aspiranturu na Katedře obchodního práva - přišlo mi to prostě jako dobrý nápad. Profesor Hajn to tehdy hodnotil vtípem ze Sedmi statečných o chlapovi, který stejným způsobem vysvětluje, proč skočil jen ve spodcích do ohromného kaktusu, a profesor Bejček mi dal za tuto blbou odpověď v kategorii "motivace" jeden bod z pěti. Na tu interní aspiranturu mě tehdy nevzali, ale i po letech si pořád z nějakého důvodu myslím, že skočit do toho kaktusu byl dobrý nápad.

Jak si vyčistit hlavu?

O této otázce, jsem, přiznám se, nikdy nepřemýšlel. Podle mě by si právník neměl čistit hlavu resp. pokud má tu potřebu, je to známkou toho, že v ní z nějakého důvodu má to, co tam být nemá.

Nesplněný sen?

Vařit s Ferranem Adriou.

Jaký máte nejsilnější zážitek z mezinárodních symposií?

Na tuhle otázku se mi těžko odpovídá, protože, žel Bohu, strašně zapomínám. Obecně bylo ale pro mě vždycky silným zážitkem, když jsem začal jezdit na zahraniční odborné akce a lidé, které jsem znal jen jako sfingy z knížek, se bavili se mnou, aniž by k tomu měli sebemenší důvod, jako se sobě

rovným. Na tohle jsem z česko-slovenských poměrů nebyl zvyklý a jen mě mrzí, že se řady z těch sfing už nikdy nebudu mít příležitost zeptat, proč se mnou tehdy ztráceli čas.

Čím Vás studenti dokáží nejvíce překvapit?

Motivací a zaujetím pro věc. Při výuce i při různých akcích, kde nám studenti třeba pomáhají při organizaci, vždycky koukám s otevřenou pusou na to, s jakým nasazením se do toho pouští. Přiznám se, že možnost vidět to zase na vlastní oči je pro mě asi jediným důvodem, proč se vždycky těším na začátek semestru. Nemluví samozřejmě o všech našich studentech - pořád máme až příliš mnoho takových, kteří odchází sice s diplomem, ale bez základní představy o tom, co je právo, čemu by mělo sloužit nebo proč má smysl se mu věnovat. Měl jsem ale zatím vždycky výjimečné štěstí na opačné případy, díky kterým mám důvod si myslet, že moje práce dává smysl.

Jakou motivaci potřebuje vysokoškolský pedagog?

Myslím, že jedinou možnou motivací pro akademickou práci, ať už jde o právo nebo cokoli jiného, je potřeba intelektuálních výzev. To samozřejmě neznamená, že by se na vysoké škole nedaly vydělat peníze nebo že by se třeba člověk v naší profesi necítil dostatečně společensky doceněn. Nic z toho ale nemůže být dominantním důvodem k tomu stát se akademikem. Osobně mám velmi rezervovaný postoj k lidem, kteří berou akademickou kariéru jen jako výtah do jiných profesí a naopak mám velké pochopení pro zkušené advokáty nebo soudce, kteří mají po dosažení vysokých profesních met potřebu pracovat na fakultě prostě jen proto, že se nechtějí spokojit se svojí profesní rutinou a jejich právní srdce je stále pobízí k dalšímu přemýšlení o právu.

© EPRAVO.CZ - Sbírka zákonů, judikatura, právo | www.epravo.cz

Další články:

- [10 otázek pro ... Kateřinu Mikulovou](#)
- [10 otázek pro ... Martina Dančíšina](#)
- [10 otázek pro ... Šárku Doležálkovou](#)
- [10 otázek pro ... Miroslava Různara](#)
- [10 otázek pro ... Vojtěcha Hanzala](#)
- [10 otázek pro ... Marka Netáhla](#)
- [10 otázek pro ... Barboru Karo](#)
- [10 otázek pro ... Michala Lieskovana](#)
- [10 otázek pro ... Davida Urbance](#)
- [10 otázek pro ... Petra Otevřela](#)
- [10 otázek pro ... Tomáše Ditrycha](#)